

ສປປ ລາວ : ບົດລາຍງານດ້ານສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖືສາສະໜາ ສາກົນ ປະຈຳປີ 2018

ບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້

ລັດຖະທຳມະນູນກຳນົດໃຫ້ພົນລະເມືອງມີ “ສິດ ແລະ ເສລີພາບທີ່ຈະເຊື່ອຖື ຫຼື ບໍ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາ.” ລັດຖະບານໄດ້ໃຫ້ການຍອມຮັບຢ່າງເປັນທາງການຕໍ່ 4 ສາສະໜາໄດ້ແກ່ ສາສະໜາພຸດ, ສາສະໜາຄຣິສຕຽນ, ສາສະໜາອິສລາມ ແລະ ສາສະໜາບາຮາຍ, ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ລັດຖະບານຕ້ອງການໃຫ້ບັນດາກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆເຂົ້າຮ່ວມເປັນເຄືອຂ່າຍດຽວກັນກັບໜຶ່ງໃນສີ່ກຸ່ມສາສະໜາດັ່ງກ່າວ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ດຳລັດສະບັບໜຶ່ງທີ່ຖືກປະກາດນຳໃຊ້ໃນປີ 2016 ໄດ້ລະບຸຈຸດປະສົງຂອງກົດລະບຽບຢ່າງຈະແຈ້ງສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວດ້ານສາສະໜາ ແລະ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕັດສິນຂັ້ນສຸດທ້າຍຕໍ່ກັບບັນດາກົດຈະກຳທາງສາສະໜາທີ່ສາມາດໃຫ້ອະນຸຍາດໄດ້. ພາຍໃຕ້ຂໍ້ກຳນົດຂອງດຳລັດສະບັບດັ່ງກ່າວ, ທຸກກຸ່ມສາສະໜາຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນກັບກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ຕ້ອງບັນລຸຕາມຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານບໍລິຫານທີ່ເປັນພື້ນຖານປະຈຳປີ. ດຳລັດຍັງລວມມີບົດບັນຍັດກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງກຸ່ມສາສະໜາ, ການສ້າງສາສະນະສະຖານ (ບ່ອນສັກກະລະບູຊາ) ແລະ ການເດີນທາງເພື່ອວັດຖຸປະສົງທາງສາສະໜາ. ລັດຖະບານໄດ້ສືບຕໍ່ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການຫຼາຍຄັ້ງ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດ ຮ່ວມກັບບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາກ່າວວ່າ ດຳລັດຂອງລັດຖະບານສະບັບປີ 2016 ໄດ້ຊ່ວຍອະທິບາຍເຖິງສິດທິທາງສາສະໜາ, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ໄດ້ວາງຂໍ້ກຳນົດທີ່ເປັນການສ້າງພາລະ ຫຼື ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ໜັກໜ່ວງຂຶ້ນ, ບໍ່ແທດເໝາະກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາ. ອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ນຳທາງສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງ, ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ໃນບາງເມືອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ຄຸ້ມຄອງກົດຈະກຳທາງສາສະໜາ ແລະ ໄດ້ສົ່ງເສີມແນວຄວາມຄິດຕໍ່ກັບເສລີພາບທາງສາສະໜາຫຼາຍກ່ວາໃນອະດີດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວາມຂັດແຍ່ງ ແລະ ເຫດການອື່ນໆທີ່ເປັນການຈຳກັດສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາຍັງຄົງມີຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ. ຕົວແທນຈາກກຳມາທິການບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ກ່າວວ່າ ດຳລັດ ປີ 2016 “ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງທຸກຂົງເຂດພື້ນທີ່.” ຍັງຄົງສືບຕໍ່ມີລາຍງານກ່ຽວກັບການດຳເນີນການຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ໂດຍສະເພາະໃນບັນດາບ້ານທີ່ຕັ້ງຢູ່ຢ່າງໂດດດ່ຽວ ເຊິ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຍັງມີການຈັບກຸມ, ກັກຂັງ ແລະ ເນລະເທດຜູ້ທີ່ມີຄວາມສັດທາ ແລະ ນັບຖືສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນ. ມີລາຍງານວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ເຄື່ອນພົນລະເມືອງ ບໍ່ໃຫ້ຫັນປ່ຽນໄປນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນ, ມີການຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນສະມາຊິກຮວມຕົວກັນ ເພື່ອປະກອບພິທີທາງສາສະໜາ, ແລະ ກົດດັນສະມາຊິກຂອງກຸ່ມສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍໃຫ້ປະຖິ້ມຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ກຸ່ມສາສະໜາຄຣິສຕຽນໄດ້ລາຍງານກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ແກ່ຍາວໃນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຂໍອະນຸມັດກໍ່ສ້າງໂບດໃນບາງພື້ນທີ່ ລວມທັງການຂໍອະນຸຍາດເພື່ອເດີນທາງພາຍໃນປະເທດ. ອີງຕາມການລາຍງານ, ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນໃນເຮືອນ ຫຼື ໃນສະຖານທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆທີ່ບໍ່ໄດ້ລົງທະບຽນ ເພື່ອດຳເນີນພິທີທາງສາສະໜາ ບາງຄັ້ງຄາວກໍ່ຖືກຄຸກຄາມໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່. ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນກ່າວວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຈັດງານຄຣິສມາສໃນໂບດຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ໃນເຮືອນຂອງບາດຫຼວງ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ດຳເນີນການສິດສອນໃນທາງທີ່ຕໍ່ຕ້ານລັດຖະບານ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ, ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງເຊື່ອເຊິນເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າຮ່ວມເພື່ອຮັບປະກັນ “ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.”

ອີງຕາມແຫຼ່ງຂ່າວຂອງທາງພາກລັດ ແລະ ກຸ່ມສາສະໜາ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງຍັງຄົງສືບຕໍ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ

ລະຫວ່າງຊຸມຊົນທີ່ນັບຖືສາສະໜາຜີ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນ. ງານຊາປະນາກິດສິບ ຫຼື ພິທີຝັງສິບ ແມ່ນປະເດັນຂອງການໂຕ້ຖຽງ, ມີລາຍງານຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ ກຸ່ມຄົນທີ່ຖືສາສະໜາຜີ ແລະ ພຸດທະສາສະນິກະຊົນໄດ້ເຂົ້າແຊກແຊງພິທີຝັງສິບຂອງຊາວຄຣິສຕຽນ ຫຼື ພວກເຂົາບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຄຣິສຕຽນຝັງສິບໃນສຸສານສາທາລະນະ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ຍົກປະເດັນສະເພາະກ່ຽວກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີການສົນທະນາປຶກສາຫາລືແບບເປີດກ້ວາງ ແລະ ຫາຊ່ອງທາງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງບັນຫາຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດປີ 2016. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມວິຊາການທີ່ຈັດຂຶ້ນໂດຍລັດຖະບານ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ສົ່ງເສີມສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖື ຫຼື ບໍ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາ ແລະ ທາງສະຖານທູດຍັງສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານເພື່ອສືບຕໍ່ຈັດກອງປະຊຸມໃນຮູບແບບນີ້. ສະຖານທູດສະຫະລັດອາເມລິກາຍັງຄົງຮັກສາການຕິດຕໍ່ພົວພັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິກັບບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການບໍລິຫານປົກຄອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາ, ແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມທ້າທາຍທີ່ປະເຊີນໜ້າໂດຍບັນດາກຸ່ມສາສະໜາ ແລະ ກ່ຽວກັບແຜນການຂອງລັດຖະບານເພື່ອປັບປຸງສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດຍັງມີການຕິດຕໍ່ພົວພັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິກັບບັນດາຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ ແລະ ຄາລະວາດ ຈາກຫຼາກຫຼາຍນິກາຍ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຄວາມສັດທາທາງສາສະໜາ ເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີຂຶ້ນຕໍ່ກັບບັນຫາຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາກຳລັງປະເຊີນໃນການປະພຶດປະຕິບັດຕາມຄວາມເຫຼື້ອມໃສສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

ພາກທີ I. ຂໍ້ມູນທາງດ້ານປະຊາກອນຕາມສາສະໜາທີ່ນັບຖື

ລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ຄາດຄະເນຈຳນວນປະຊາກອນລວມທັງໝົດຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນ 7.2 ລ້ານຄົນ (ຕົວເລກຄາດຄະເນ ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2018). ອີງຕາມຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດປະຊາກອນທົ່ວປະເທດໃນປີ 2015 (ຕົວເລກຫຼ້າສຸດທີ່ມີ), 64.7 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງພົນລະເມືອງທັງໝົດແມ່ນນັບຖືສາສະໜາພຸດ, 1.7 ສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນ, 31.4 ສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ນັບຖືສາສະໜາ, ແລະ ປະຊາກອນສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 2.1 ສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນລະບຸວ່າຕົນນັບຖືສາສະໜາອື່ນໆ ຫຼື ສາສະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນລາຍການ. ສາສະໜາພຸດນິກາຍເຖຣະວາດແມ່ນສາສະໜາທີ່ໂດດເດັ່ນໃນປະຊາກອນເຜົ່າລາວລຸ່ມ ເຊິ່ງມີຈຳນວນກວມ 53.2 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ . ຕາມຂໍ້ມູນຈາກສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ, ຈຳນວນປະຊາກອນສ່ວນທີ່ເຫຼືອປະກອບດ້ວຍກຸ່ມຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍຢ່າງໜ້ອຍຈຳນວນ 48 ກຸ່ມ, ເກືອບທັງໝົດຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນນັບຖືສາສະໜາຜີ ແລະ ບຸຊາບັນພະບູລຸດ. ການນັບຖືຜີ ຫຼື ຈິດວິນຍານແມ່ນໂດດເດັ່ນໃນກຸ່ມຊົນເຜົ່າໄທ-ຈີນ ເຊັ່ນ: ໄທດຳ ແລະ ໄທແດງ, ແລະ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າມອນ-ຂະແມ ແລະ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າມຽນມາ-ຕີເບດ. ໃນບັນດາຊຸມຊົນປະຊາກອນລາວລຸ່ມ, ມີຈຳນວນຫຼາຍທີ່ນັບຖື ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອໃນສາສະໜາຜີ ກ່ອນສາສະໜາພຸດໃນເມື່ອກ່ອນ ໄດ້ຫັນມາລວມເຂົ້ານຳການປະພຶດປະຕິບັດຕາມສາສະໜາພຸດນິກາຍເຖຣະວາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນເຂດພື້ນທີ່ຊົນນະບົດ. ສ່ວນບັນດາສະມາຊິກ ຫຼື ຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາໂຣມັນຄາໂທລິກ, ໂປຼເຕສແຕນສ໌, ມຸດສລິມ, ບາຮາຍ, ສາສະໜາພຸດນິກາຍມະຫາຍານ, ເຊເວັນເດ ແອັດເວັນຕິສ, ພະເຍຊູຄຣິສ, ແລະ ບັນດາສາວິກຂອງລັດທິຂິງຈີ້ ໂດຍລວມແລ້ວມີຈຳນວນໜ້ອຍກ່ວາ 3 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງປະຊາກອນທັງໝົດໃນປະເທດ. ອີງຕາມ

ບົດລາຍງານດ້ານສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາປີ 2018 ຂອງອົງການສາກົນເພື່ອຄຣິສຕຽນ, ຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນ ແມ່ນມີຈຳນວນ 3.2 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ. ໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ (LEC) ຄາດຄະເນວ່າ ສະມາຊິກຂອງຕົນມີຈຳນວນ 200,000 ຄົນ ແລະ ສະມາຊິກຂອງໂບດຄາໂທລິກຄາດວ່າມີຈຳນວນ 55,000 ຄົນ.

ພາກທີ II. ສະຖານະພາບທາງດ້ານການໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບແກ່ສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາຂອງລັດຖະບານ

ຂອບກົດໝາຍ

ລັດຖະທຳມະນູນໃຫ້ສິດ ແລະ ເສລີພາບແກ່ພົນລະເມືອງໃນການນັບຖື ຫຼື ບໍ່ນັບຖືສາສະໜາ ແລະ ຍັງລະບຸວ່າ ພົນລະເມືອງທັງໝົດມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມເຊື່ອ ຫຼື ກຸ່ມເຜົ່າຊົນຂອງພວກເຂົາ. ລັດຖະບານໃຫ້ການຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການຕໍ່ສິ່ງກຸ່ມສາດສະໜາຫຼັກໄດ້ແກ່ ສາສະໜາພຸດ, ສາສະໜາຄຣິສຕຽນ, ສາສະໜາອິສລາມ ແລະ ສາສະໜາບາຮາຍ. ລັດຖະບານຕ້ອງການໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆລວມເຂົ້າກັບໜຶ່ງໃນສິ່ງກຸ່ມສາສະໜາຫຼັກນີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະສາມາດດຳເນີນການຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ລັດຖະທຳມະນູນກຳນົດວ່າ ລັດຖະບານໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ປົກປ້ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງພຸດທະສາສະນິກະຊົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາອື່ນໆ, ແລະ “ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ໃຫ້ພະສົງສຳມະເນນ ກໍ່ຄືນກບວດໃນສາສະໜາອື່ນໆ ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.” ລັດຖະທຳມະນູນ ຫ້າມທຸກການກະທຳທີ່ເປັນການແບ່ງແຍກລະຫ່ວາງກຸ່ມສາສະໜາ ແລະ ຊົນຊັ້ນຂອງບຸກຄົນ.

ດຳລັດເລກທີ 315 ທີ່ຖືກປະກາດນຳໃຊ້ໃນປີ 2016 ສະໜັບສະໜູນ “ການໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບໃນສິດ ແລະ ເສລີພາບທາງສາສະໜາ” ຂອງທັງຜູ້ທີ່ນັບຖື ແລະ ບໍ່ນັບຖື. ດຳລັດສະບັບເລກທີ 315 ໄດ້ກຳນົດຈຸດປະສົງເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກບວດ, ນັກສອນສາສະໜາ, ສາສະນິກະຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາ ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແນໃສ່ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍວັດທະນາທຳຂອງຊາດ, ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີລະຫ່ວາງບຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາຕ່າງໆ ແລະ ພ້ອມກັນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ “ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.” ດຳລັດ ໄດ້ອະທິບາຍຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບກົດລະບຽບສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາ, ຂະຫຍາຍຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການລົງທະບຽນໄປຍັງກຸ່ມຊາວພຸດເຊິ່ງໃນເມື່ອກ່ອນແມ່ນໄດ້ມີການຍົກເວັ້ນໂດຍພຶດຕິໄນ, ແລະ ຍັງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕັດສິນຂັ້ນສຸດທ້າຍສຳລັບບັນດາກິດຈະກຳທາງສາສະໜາທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ດຳລັດໄດ້ເນັ້ນໜັກຄວາມສຳຄັນຕາມລັດຖະທຳມະນູນທີ່ວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາຕ້ອງຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດໂດຍການສົ່ງເສີມສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ແລະ ການສຶກສາ, ແລະ ສັ່ງສອນໃຫ້ສາສະນິກະຊົນເປັນພົນລະເມືອງທີ່ດີ.

ດຳລັດກຳນົດໃຫ້ທຸກໆການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນກັບກະຊວງພາຍໃນ. ລັດຖະບານຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆ ສະແຫວງຫາການຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຍອມຮັບຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບໜຶ່ງໃນສິ່ງກຸ່ມສາສະໜາຫຼັກ. ລັດຖະບານຮັບຮູ້ນິກາຍສາສະໜາຄຣິສຕຽນ ທີ່ຖືກຈຳກັດລົງໃຫ້ເຫຼືອພຽງໂບດກາ

ໂທລິກ, ໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ແລະ ໂບດເຊເວັນເດ ແອັດເວັນຕິສ. ສໍາລັບສາສະໜາຄຣິສຕຽນນິກາຍອື່ນໆ ທີ່ຕ້ອງການຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຍອມຮັບແມ່ນໄດ້ຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນໃນຖານະທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ແທນການຖືກຮັບຮູ້ແບບແຍກຕ່າງຫາກ.

ພາຍໃຕ້ດໍາລັດ, ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາຂອງທຸກໆສາສະໜາຕ້ອງນໍາສະເໜີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບຸກຄະລາກອນຂອງຕົນຜູ້ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງເຂົ້າໃນຄະນະຮັບຜິດຊອບການຈັດຕັ້ງສາສະໜາຕໍ່ກະຊວງພາຍໃນ, ພະແນກພາຍໃນແຂວງ, ຫ້ອງການພາຍໃນເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ, ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ. ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາທີ່ຈະມີການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ປະຕິບັດງານໃນຫຼາຍແຂວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງພາຍໃນ; ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາທີ່ຈະມີການເຄື່ອນໄຫວໃນຫຼາຍເມືອງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທາງແຂວງ; ແລະ ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາທີ່ຈະມີການເຄື່ອນໄຫວໃນຫຼາຍບ້ານກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂັ້ນເມືອງກ່ອນ. ໃນກໍລະນີທີ່ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາໃດໜຶ່ງຫາກມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະເຄື່ອນໄຫວນອກເໜືອເຂດຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ, ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກອໍານາດການປົກຄອງຕາມລໍາດັບທີ່ເໝາະສົມ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳທາງສາສະໜາທີ່ເກີດຂຶ້ນນອກສາສະນະສະຖານທີ່ເປັນຊັບສິນຂອງການຈັດຕັ້ງສາສະໜາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອໍານາດການປົກຄອງບ້ານ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳສາສະໜາຢູ່ບ້ານອື່ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຢູ່ເມືອງອື່ນ, ສ່ວນການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາຢູ່ແຂວງອື່ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຂັ້ນສູນກາງ. ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາທັງໝົດຕ້ອງສົ່ງແຜນກິດຈະກຳປະຈຳປີຂອງຕົນ ລວມທັງເຫດການ/ການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳວັນໄປໃຫ້ໜ່ວຍງານທ້ອງຖິ່ນຊາບລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ດໍາລັດໄດ້ກຳນົດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພິທີກຳທາງສາສະໜາເກືອບທັງໝົດເຊັ່ນ: ການໂຮມຊຸມນຸມຂອງສາສະນິກະຊົນ, ການສອນສາສະໜາ, ການເດີນທາງຂອງບຸກຄະລາກອນທາງສາສະໜາ, ການສ້າງສາສະນະສະຖານ, ການປັບປຸງໂຄງສ້າງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມສາສະນິກະຊົນໃໝ່ໃນບ້ານທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຂໍ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທາງເມືອງ, ແຂວງ ແລະ/ຫຼື ກະຊວງພາຍໃນກ່ອນ. ດໍາລັດໄດ້ໃຫ້ສິດອໍານາດແກ່ກະຊວງພາຍໃນ ໃນການສັ່ງຢຸດຕິທຸກໆການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອຕ່າງໆທີ່ຂັດກັບນະໂຍບາຍ, ວັດທະນາທຳ, ລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດອໍານາດຂອງຕົນ. ກະຊວງອາດຈະສັ່ງຢຸດຕິການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາທີ່ເຫັນວ່າເປັນການຄຸກຄາມຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມັກຄີປອງດອງຂອງຊາດ ຫຼື ຄວາມສາມັກຄີລະຫ່ວາງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາລວມທັງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ພາບພົດຂອງຜູ້ອື່ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ດໍາລັດໄດ້ກຳນົດໃຫ້ກະຊວງພາຍໃນເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຕົວເລກສະຖິຕິກ່ຽວກັບການປະກອບການທາງສາສະໜາ, ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ກິດຈະກຳສາສະໜາ, ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ.

ສະຖານປະກອບການ ຫຼື ພິທີກຳທາງສາສະໜາທັງໝົດຕ້ອງລົງທະບຽນພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທີ່ປະກາດນຳໃຊ້. ທຸກໆການບຸລະນະ, ປະຕິສັງຂອນ ແລະ ກໍ່ສ້າງໃນສາສະນະສະຖານຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກກະຊວງພາຍໃນ, ພະແນກພາຍໃນແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການພາຍໃນເມືອງກ່ອນ. ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນທ້ອງຖິ່ນອາດຈະໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ດູແລຮັກສາ ແລະ ປະຕິສັງຂອນສາສະນະສະຖານຕ່າງໆ, ແລະ ນຳສະເໜີສິ່ງທີ່

ພວກເຂົາພົບເຫັນຕໍ່ກັບເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້ານະຄອນ ເພື່ອການພິຈາລະນາ, ແລະ ຈາກນັ້ນກໍ່ນຳສະເໜີຕໍ່ໄປຍັງກະຊວງພາຍໃນ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຮັບຮອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນບໍລິເວນສາສະນະສະຖານ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງສະມາຄົມ ສະບັບເລກທີ 238/ລບ ປີ 2017 ກຳນົດໃຫ້ລັດຖະບານມີອຳນາດໃນການຄວບຄຸມ ແລະ/ຫຼື ຫ້າມການຈັດຕັ້ງສະມາຄົມ ລວມທັງມາດຕະການໃນການກຳນົດໂທດທາງອາຍາຕໍ່ກັບສະມາຄົມທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນ ທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນຄະດີກັບສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມເຫຼົ່ານັ້ນ.

ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າບວດເປັນເວລາເກີນສາມເດືອນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ເທດສະ ບານເສຍກ່ອນ ພ້ອມທັງມີການເຫັນດີຈາກຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຄູ່ສົມຣົດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາທີ່ຕົນຈະເຂົ້າບວດ ແລະ ອົງ ການປົກຄອງບ້ານທີ່ຕົນອາໄສຢູ່. ສ່ວນຜູ້ທີ່ຈະບວດໃນເວລາສາມເດືອນລົງມາ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການປົກຄອງ ບ້ານ ພ້ອມການເຫັນດີຈາກຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຄູ່ສົມຣົດ. ການວາງຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການບວດໄລຍະສັ້ນແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ທີ່ ນັບຖືສາສະໜາພຸດໂດຍກົງ ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຊາວພຸດທຸກໆຄົນຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ເຂົ້າບວດຢ່າງນ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງໃນຊີວິດ ເຊິ່ງການ ບວດດັ່ງກ່າວມັກຈະເປັນເວລາໜ້ອຍກ່ວາສາມເດືອນ.

ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ແລະ ອະນຸຍາດການເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດຂອງນັກ ບວດ ແລະ ຜູ້ສອນສາສະໜາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເດີນທາງເພື່ອການສຶກສາສະເພາະທາງ. ໂດຍທົ່ວໄປ, ນັກສຶກສາທີ່ຈະ ເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດເພື່ອການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າປະເພດໃດກໍ່ຕາມ (ລວມທັງການສຶກສາທາງສາສະໜາ) ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດຈາກກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ. ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາທີ່ຈະມີການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາຢູ່ຕ່າງປະເທດຕ້ອງໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດຈາກຫ້ອງການ/ໜ່ວຍງານຂອງກະຊວງພາຍໃນແຕ່ລະຂັ້ນຢ່າງເໝາະສົມ.

ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ແນວລາວສ້າງຊາດ ສະບັບປັບປຸງໃນເດືອນເມສາ, ຕົວແທນຂອງແນວລາວສ້າງຊາດໃນແຕ່ລະ ຂັ້ນອາດຈະມີການພົບປະ ແລະ ແນະນຳຜູ້ນຳສາສະໜາ, ນັກບວດ, ຜູ້ສອນ ແລະ ສະມາຊິກຂອງການຈັດຕັ້ງສາສະໜາ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພວກເຂົາມີການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຄັ່ງຕຶງລະ ຫ່ວາງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ, ແລະ ເປັນການ “ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາປະເທດຊາດ.” ເຈົ້າໜ້າ ທີ່ແນວລາວສ້າງຊາດອາດຈະຮັບຟັງຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ຂໍ້ກັງວົນຂອງຊຸມຊົນສາສະໜາເພື່ອທີ່ຈະປະຕິບັດງານຮ່ວມກັບເຈົ້າໜ້າ ທີ່ຕຳຫຼວດ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກໜ່ວຍງານອື່ນໆເພື່ອດຳເນີນການສືບສວນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຄວບຄຸມສິ່ງພິມທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊຸມນຸມທາງສາສະໜາ. ດຳລັດໄດ້ອອກກົດ ລະບຽບຄວບຄຸມການນຳເຂົ້າ ແລະ ຈັດພິມສື່ທາງສາສະໜາ ແລະ ການຜະລິດປຶ້ມ, ເອກະສານ, ຮູບພາບ ແລະ ສັນຍາລັກ ຂອງສາສະໜາຕ່າງໆ. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບຮອງປຶ້ມ /ຕຳລາສາສະໜາ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາສະໜາ ກ່ອນທີ່ຈະມີການນຳເຂົ້າ. ກະຊວງພາຍໃນອາດຈະຕ້ອງການໃຫ້ ການຈັດຕັ້ງສາສະໜາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢືນຢັນຮັບຮອງວ່າ ສິ່ງພິມຕ່າງໆທີ່ຖືກນຳເຂົ້າມານັ້ນ ເປັນຕົວແທນ ຫຼື ຮູບແບບທີ່ແທ້ ຈິງຂອງສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂອງແທ້ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສິ່ງທີ່ນຳເຂົ້າມານັ້ນ ສອດຄ່ອງກັບຄຳນິຍົມ ແລະ ການປະພຶດປະຕິບັດໃນປະເທດ. ກົດໝາຍຫ້າມການນຳ ເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກສິ່ງພິມ ຫຼື ສິ່ງທາງອິເລັກໂຕຼນິກທາງສາສະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການຮັບຮອງ.

ດຳລັດລະບຸວ່າ ລັດຖະບານອາດຈະສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ສາສະໜາພຸດ, ລວມທັງພິທີກຳທາງພຸດທະສາສະໜາເຂົ້າກັບການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນການດຳເນີນງານຂອງລັດ, ແລະ ສິ່ງເສີມພຸດທະສາສະໜາໃນຖານະທີ່ເປັນອົງປະກອບທາງວັດທະນາທຳ ແລະ ເອກະລັກທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງປະເທດ, ແລະ ໃນຖານະທີ່ເປັນສາສະໜາທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງປະເທດ.

ດຳລັດກຳນົດໃຫ້ນັກບວດໃນສາສະໜາພຸດຕ້ອງມີບັດປະຈຳຕົວ, ແລະ ນັກບວດໃນສາສະໜາອື່ນໆຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນເພື່ອພິສູດວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການອົບຮົມບົ່ມສອນທາງສາສະໜາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີຂອງກະຕິກາສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິພົນລະເມືອງ ແລະ ສິດທິທາງການເມືອງ (ICCPR), ໂດຍຍຶດຖືບົດບັນຍັດໃນມາດຕາ 18 ທີ່ວ່າ ເສລີພາບທາງສາສະໜາບໍ່ຄວນຈະຖືກຕີຄວາມວ່າ ເປັນການໃຫ້ອຳນາດ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນທຸກໆການເຄື່ອນໄຫວທີ່ເປັນການບັງຄັບ ຫຼື ກົດດັນໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມຕໍ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໃຫ້ນັບຖື ຫຼື ບໍ່ນັບຖືສາສະໜາໃດໜຶ່ງ ຫຼື ໃຫ້ປ່ຽນສາສະໜາ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອຂອງບຸກຄົນນັ້ນ, ແລະ ການກະທຳທັງໝົດທີ່ເປັນການສ້າງຄວາມແຕກແຍກ ແລະ ການຈຳແນກລະຫ່ວາງເຜົ່າຊົນ ແລະ ກຸ່ມສາສະໜາ ຖືວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕານີ້.

ການປະຕິບັດຂອງລັດຖະບານ

ຍັງຄົງສືບຕໍ່ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບເຈົ້າໜ້າທີ່, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນບັນດາບ້ານທີ່ຕັ້ງແຍກຢູ່ຢ່າງໂດດດ່ຽວ ເຊິ່ງມີລາຍງານວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ຈັບກຸມ, ກັກຂັງ ແລະ ມີການເນລະເທດຜູ້ນັບຖືສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນ. ໜ່ວຍງານພາກລັດໃນຂັ້ນສູນກາງກ່າວວ່າ ຕົນເອງໄດ້ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການໃຫ້ການປົກປ້ອງແກ່ກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ແຕ່ໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ການດຳເນີນການດັ່ງກ່າວມີຄວາມທ້າທາຍໃນເຂດພື້ນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ໃນເດືອນສິງຫາ, ບາດຫຼວງຄົນໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຜຸກພັນຢ່າງໃຊ້ດກັບຄຣິສຕະສາສະນິກະຊົນໃນທົ່ວປະເທດໄດ້ລາຍງານວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງຂອງເມືອງມະຫາໄຊ, ແຂວງຄຳມ່ວນໄດ້ບອກໃຫ້ຊາວບ້ານກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນຢຸດເຊົາກິດຈະກຳບຸຊາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພະຍາຍາມຮຽກເອົາເງິນຈາກພວກເຂົາ. ເມື່ອກຸ່ມຄົນດັ່ງກ່າວບໍ່ຍອມຈ່າຍເງິນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ດຳເນີນການຈັບກຸມຫົວໜ້າກຸ່ມ ແລະ ກັກຂັງລາວໄວ້ເປັນເວລາຫ້າວັນ.

ໃນເດືອນກັນຍາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ດຳເນີນການກັກຂັງສະມາຊິກຂອງໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ຈຳນວນ 7 ຄົນ ເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດໃນຄຸກຂອງເມືອງແຫ່ງໜຶ່ງໃນແຂວງຈຳປາສັກ. ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກຈັບ ແລະ ນຳຕົວໄປທີ່ຄຸກ, ນາຍບ້ານໄດ້ບັງຄັບສະມາຊິກຂອງໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ຂຶ້ນລົດຄັນໜຶ່ງທີ່ເປັນລົດຂອງສູນກັກຂັງ, ແລະ ມີລາຍງານວ່າ ລົດຄັນດັ່ງກ່າວໄດ້ຂັບພາພວກເຂົາໄປອ້ອມບ້ານ ແລະ ປ່າເຕືອນຊາວບ້ານຄົນອື່ນໆບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອຖື ແລະ ສັດທາຕໍ່ໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ. ໜຶ່ງໃນຜູ້ຖືກຄຸມຕົວເວົ້າວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ປ່ອຍຕົວພວກເຂົາສ່ວນໜຶ່ງ ເພາະວ່າ ກະຊວງພາຍໃນໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການກ່ຽວກັບດຳລັດເລກທີ 315 ໃນແຂວງດັ່ງກ່າວພາຍໃນອາທິດນັ້ນ. ຜູ້ຖືກຄຸມຂັງທັງໝົດໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມສິ້ນສຸດ.

ກຸ່ມຜູ້ສະໜັບສະໜູນ ອົງການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດສາກົນເພື່ອເສລີພາບທາງສາສະໜາຂອງລາວ (HRWLRF) ໄດ້ລາຍງານວ່າ ໃນວັນທີ 18 ພະຈິກ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດສາມຄົນທີ່ບ້ານແກ້ວວິໄລ, ເມືອງວິລະບູລີ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ໄດ້ດໍາເນີນການຈັບກຸມຊາຍສາມຄົນ ແລະ ຍິງຊະລາຜູ້ໜຶ່ງເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາເປັນຄຣິສຕຽນ. ລາຍງານໄດ້ລະບຸຕົວຂອງຍິງຊະລາຜູ້ນັ້ນໃນນາມ “ແມ່ຕູ້ບຸນລໍາ” ແລະ ລະບຸເຖິງຜູ້ຊາຍສາມຄົນດ້ວຍນາມສະກຸນຂອງພວກເຂົາຄື ດວງທາ, ຄໍາປານ ແລະ ພອນສະຫວັນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ສາມຄົນທີ່ດໍາເນີນການຈັບຕົວກໍ່ໄດ້ຖືກລະບຸດ້ວຍນາມສະກຸນຂອງພວກເຂົາຄື ດອນ, ຕໍາຫຼວດຍົດພັນຕິທີ່ປະຈໍາການຢູ່ເມືອງວິລະບູລີ, ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອີກສອງຄົນມີນາມສະກຸນວ່າ ພິມ ແລະ ໂນ ທີ່ປະຈໍາການຢູ່ເມືອງວັງ. ອີງຕາມການລາຍງານຂອງອົງການ HRWLRF, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດໄດ້ຈັບຊາຍສາມຄົນດັ່ງກ່າວ ໂດຍການໃສ່ກຸນແຈມີ ແລະ ຕີນ. ຕໍາຫຼວດໄດ້ປ່ອຍຕົວຜູ້ຖືກຈັບກຸມທັງສີ່ຄົນ ແຕ່ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ອອກຈາກເຮືອນ ແລະ ຍົດເອົາຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ. ອົງການ HRWLRF ຍັງໃຫ້ຮູ້ຕື່ມວ່າ ຕໍາຫຼວດໄດ້ຂົ່ມຂູ່ພວກເຂົາດ້ວຍຂໍ້ກ່າວຫາທາງອາຍາທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸ ຖ້າວ່າພວກເຂົາບໍ່ປະລະການນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນ.

ວິທະຍຸເອເຊຍເສລີ ແລະ ອົງການ HRWLRF ລາຍງານວ່າ ໃນເດືອນທັນວາ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ດໍາເນີນການຈັບກຸມຜູ້ນັບສາສະໜາຄຣິສຕຽນອີກ 5 ຄົນ ທີ່ບ້ານໂນນສູງ, ເມືອງພິນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ລວມທັງບາດຫຼວງໜຶ່ງຄົນທີ່ມາຈາກບ້ານອື່ນເພື່ອຊ່ວຍໃນພິທີສະຫຼອງຄຣິສຕມາສ. ວິທະຍຸເອເຊຍເສລີໄດ້ອ້າງອີງເຖິງຄໍາເວົ້າຂອງຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ບໍ່ປະສົງອອກນາມ ເຊິ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ “ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສອນຄໍາສອນຈາກພຣະຄໍາພີ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ສາສະໜາຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ເພາະວ່າສາສະໜາຄຣິສຕຽນແມ່ນສາສະໜາຂອງຄົນເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາ.”

ອີງຕາມວິທະຍຸເອເຊຍເສລີ, ອົງການ HRWLRF ໄດ້ລາຍງານວ່າ ຢູ່ບ້ານນາຄະນອງ, ເມືອງພິນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ໄດ້ມີການຈັບກຸມຜູ້ນໍາໂບດຈໍານວນສາມຄົນ ແລະ ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນອີກສີ່ຄົນ ໃນວັນທີ 29 ທັນວາ ດ້ວຍຂໍ້ກ່າວຫາທີ່ວ່າ ໄດ້ດໍາເນີນການເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກໍາຂອງໂບດ “ທີ່ຜິດກົດໝາຍ” ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຄຸມຕົວໄວ້ເປັນເວລາຫຼາຍວັນ ກ່ອນທີ່ຈະຖືກປ່ອຍຕົວ. ອົງການ HRWLRF ຍັງໄດ້ລາຍງານວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ຮື້ຖອນເວທີໂບດ, ຕັດໄຟ, ທໍາລາຍລະບົບກະຈາຍສຽງ ແລະ ຍົດເອົາໂທລະສັບມືຖືສາມໜ່ວຍ.

ໃນບາງກໍລະນີ, ໄດ້ມີລາຍງານວ່າ ສະມາຊິກຂອງໂບດຖືກຈັບກຸມເນື່ອງຈາກພວກເຂົາປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອຖືສັດທາຂອງຕົນ ແຕ່ຖືກກ່າວຫາດ້ວຍອາຊະຍາກໍາອື່ນ. ທີ່ແຂວງຫົວພັນ, ສະມາຊິກຂອງໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ສາມຄົນຖືກຈັບກຸມ ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາເດີນທາງໂດຍບໍ່ມີເອກະສານທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຖືກຂໍ້ກ່າວຫາວ່າ ເຂົ້າໄປໃນປ່າຢ່າງຜິດກົດໝາຍ.

ອີງຕາມອົງກອນສື່ຄຣິສຕຽນ (World Watch Monitor), ໃນເດືອນມັງກອນ ໄດ້ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຈໍານວນໜຶ່ງໃນແຂວງຫຼວງພະບາງບັງຄັບຊາຍຜູ້ເຊື່ອຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນຄົນໜຶ່ງ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວໃຫ້ຍ້າຍໄປຢູ່ອີກສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ແລະ ໄດ້ປັບໄໝພວກເຂົາເປັນເງິນທຽບເທົ່າ 400 ໂດລາ. ອີງຕາມແຫຼ່ງຂ່າວທ້ອງຖິ່ນໜຶ່ງ, “ປື້ມສໍາມະໂນຄົວ” ຂອງຄອບຄົວດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງເປັນເອກະສານຍິ່ງຍືນສໍາລັບຄອບຄົວ ເພື່ອຄວາມຈໍາເປັນໃນການເຄື່ອນຍ້າຍຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ ໄດ້ຖືກເກັບມ້ຽນໂດຍອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ. ຄອບຄົວດັ່ງກ່າວບໍ່ສາມາດກັບຄືນມາເອົາປື້ມສໍາມະໂນຄົວຂອງຕົນໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເສຍຄ່າປັບໄໝເພີ່ມອີກເປັນເງິນຈໍານວນ 1200 ໂດລາ, ອີງຕາມແຫຼ່ງຂ່າວ, ຄ່າປັບໄໝດັ່ງກ່າວຈະຖືກວາງໃສ່ທຸກໆຄົນທີ່ເລືອກທີ່ຈະເປັນຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ກົດດັນໃຫ້ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນປະລະຄວາມເຊື່ອຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພວກເຂົາຍ້າຍໄປຢູ່ບ່ອນອື່ນ. ຕົວຢ່າງ ທີ່ບ້ານຫ້ວຍທອນ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ປະຊາຊົນຈຳນວນປະມານ 20 ຄອບຄົວ ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີລາວ ໃຫ້ປະຖິ້ມຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາດ້ວຍເຫດຜົນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນມີຄວາມເຊື່ອໃນ “ສາສະໜາຕ່າງປະເທດ.” ມີຄອບຄົວໜຶ່ງໄດ້ປະລະສາສະໜາທີ່ພວກເຂົາເຊື່ອຖື ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ໃຫ້ເງິນປະມານ 50,000 ກີບ (\$6) ເປັນລາງວັນ. ທີ່ເມືອງຊ່ອນ, ແຂວງຫົວພັນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ເມືອງໄດ້ບອກໃຫ້ຊາວບ້ານຈຳນວນເກົ້າຄອບຄົວຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຍ້າຍໄປຢູ່ແຂວງອື່ນ ຖ້າວ່າພວກເຂົາບໍ່ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຄວາມສັດທາທີ່ພວກເຂົາມີຕໍ່ສາສະໜາຄຣິສຕຽນ. ຈຳນວນ 8 ໃນ 9 ຄອບຄົວເຫຼົ່ານັ້ນຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຍ້າຍໄປແຂວງບໍ່ແກ້ວ.

ຕົວແທນຄົນໜຶ່ງຂອງໂບດເຊເວັນເດ ແອັດເວັນຕິສ ເວົ້າວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນບ້ານ ແຂວງຄຳມ່ວນ ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ສະມາຊິກຂອງໂບດເຊັນໃບປະຕິຍານ ເຊິ່ງລະບຸວ່າ ພວກເຂົາສັນຍາວ່າຈະບໍ່ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອທຳພິທີທາງສາສະໜາ. ອີງຕາມຕົວແທນໂບດຄົນນັ້ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງບ້ານເວົ້າວ່າ ພວກສະມາຊິກສາມາດເຊື່ອໃນສາສະໜາໄດ້ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອທຳການສັກກາລະບູຊາ.

ບັນດາຜູ້ນຳຂອງກຸ່ມສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍທີ່ຖືກຮັບຮູ້ໄດ້ເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າມີເຫດການລະເມີດຕໍ່ຊາວບ້ານຜູ້ທີ່ປ່ຽນມານັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນໜ້ອຍລົງ ເມື່ອທຽບໃສ່ປີທີ່ຜ່ານມາ; ໃນກໍລະນີທັງໝົດຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຈັບກຸມ ແມ່ນຖືກປັບໄໝຈາກນັ້ນກໍ່ໄດ້ຮັບການປ່ອຍຕົວ. ໃນບາງກໍລະນີກໍ່ມີລາຍງານວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຄຸກຄາມຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນກາຍໂປຼເຕສແຕນ ໂດຍການຈັບກຸມ ຫຼື ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກບ້ານ ຖ້າວ່າພວກເຂົາບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງໜ່ວຍງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ບອກໃຫ້ພວກເຂົາຢຸດເຊົາການປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຊຸມຊົນ.

ໃນການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບດຳລັດເລກທີ 315 ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆ, ບັນດາຜູ້ນຳທາງສາສະໜາເວົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ຕົວເມືອງໃນບາງເມືອງ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີຕໍ່ກັບກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳທາງສາສະໜາ, ແຕ່ຂໍ້ໂຕ້ແຍ່ງ ແລະ ເຫດການອື່ນໆທີ່ເປັນການຈຳກັດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ຍັງຄົງເກີດຂຶ້ນໃນເຂດຊົນນະບົດ. ພະນັກງານຂອງກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ແນວລາວສ້າງຊາດ ຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະບຽບຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເຊິ່ງເປັນການສ້າງກົດລະບຽບຂອງພວກເຂົາເອງຂຶ້ນມາ ແລະ ຂັດກັບກົດໝາຍຂອງຊາດ, ຫຼື ພວກເຂົາບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງບົດບັນຍັດທັງໝົດຂອງດຳລັດ. ຕົວແທນຈາກຄະນະກຳມາທິການບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດທ່ານໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ດຳລັດເລກທີ 315 “ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງທຸກພື້ນທີ່.”

ບຸກຄະລາກອນສາສະໜາເວົ້າວ່າ ໃນຂະນະທີ່ດຳລັດເລກທີ 315 ໄດ້ຊ່ວຍໃນການອະທິບາຍກ່ຽວກັບສິດທິທາງສາສະໜາ, ດຳລັດກໍ່ໄດ້ສ້າງຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆທີ່ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາຫຼາຍກຸ່ມຮູ້ສຶກວ່າ ນັ້ນເປັນການເພີ່ມພາລະ, ບໍ່ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາ. ອີງຕາມກຸ່ມສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ ທັງເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງໄດ້ອີງໃສ່ລັດຖະທຳມະນູນ, ດຳລັດເລກທີ 315 (ຫຼື ນິຕິກຳກ່ອນໜ້ານັ້ນເຊັ່ນ: ດຳລັດເລກທີ 92), ແລະ ຄວາມສາມັກຄີໃນສັງຄົມ ເປັນເຫດຜົນໃນການສືບຕໍ່ຈຳກັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາໂດຍສະເພາະແມ່ນກົດຈະກຳຂອງອົງກອນສາສະໜາຄຣິສຕຽນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ຫຼື ເປັນອົງກອນລະດັບນ້ອຍຂອງສະມາຊິກ

ກຸ່ມສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍ.

ກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາກຽມໃຈວ່າໃນທາງປະຕິບັດລັດຖະບານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ຖ້າວ່າລັດຖະບານພະຍາຍາມບັງຄັບໃຊ້ທຸກໆຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງດໍາລັດ, ບຸກຄະລາກອນໂບດຜູ້ໜຶ່ງກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍ.” ຜູ້ຕາງໜ້າສາສະໜາບາຮາຍເວົ້າວ່າ ດໍາລັດສະບັບນີ້ແມ່ນການພັດທະນາໃນທາງບວກ ແລະ ມັນສະທ້ອນເຖິງ “ຄວາມຈິງໃຈ” ຂອງລັດຖະບານໃນການສົ່ງເສີມສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ. ພວກເຂົາຍັງໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ ດໍາລັດບໍ່ໄດ້ມີການຈຳກັດຈົນເກີນໄປ ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມແຈ້ງຫຼາຍຂຶ້ນ. ພວກເຂົາແນະນຳວ່າ ລັດຖະບານຕ້ອງສະໜອງຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດໃນຂັ້ນເມືອງ.

ສະມາຄົມບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ (NPAs) ຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍົກເລີກດໍາລັດເລກທີ 238 ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງສະມາຄົມ ເຊິ່ງພວກເຂົາເວົ້າວ່າ ດໍາລັດດັ່ງກ່າວມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຈຳກັດການປະຕິບັດງານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ. ໃນຂະນະທີ່ດໍາລັດມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ອົງການໜຶ່ງ (Voice of the Martyrs) ລະບຸວ່າ ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນໃນທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມກັງວົນວ່າ ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ອາດຈະນຳໃຊ້ດໍາລັດເພື່ອຢຸດຕິການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳສາສະໜາ ແລະ ການສະແດງອອກທາງສາສະໜາ. ເຄືອຂ່າຍຂ່າວສານຄຣິສຕຽນ (Mission Network News) ເວົ້າວ່າ ດໍາລັດສະບັບດັ່ງກ່າວຄຸກຄາມການປະຕິບັດຕາມສິດທິຂອງຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນ. ບໍ່ມີລາຍງານຈາກກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາໃນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ດໍາລັດເພື່ອຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳສາສະໜາ.

ກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ ລວມທັງກຸ່ມໂບດກາໂຕລິກ, ໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ, ໂບດສາສະໜາບາຮາຍ ແລະ ໂບດເຊເວັນເດ ແອັດເວັນຕິສ ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດດ້ານການປົກຄອງປະຈຳປີ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນດໍາລັດເລກທີ 315, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຈຳນວນສະມາຊິກຂອງໂບດ, ຕຳລາສາສະໜາ ແລະ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວສາສະໜາໃນລະຫວ່າງປີ. ສ່ວນກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆ ລວມທັງໂບດພະເຍຊູຄຣິສ ຍັງຄົງລໍຖ້າລັດຖະບານອະນຸມັດຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນຂອງພວກເຂົາໃນທ້າຍປີ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງພາຍໃນຄົນໜຶ່ງກ່າວວ່າ ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ ແລະ ເວົ້າອີກວ່າ ໃນລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນການຄົ້ນຄວ້າ ກະຊວງຈະປຶກສາກັບກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆ ເພື່ອຫາລືກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນ ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຂັດແຍ່ງໃຫ້ມີໜ້ອຍທີ່ສຸດລະຫວ່າງກຸ່ມສາສະໜາທີ່ມີແລ້ວ ແລະ ກຸ່ມສາສະໜາໃໝ່. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກະຊວງພາຍໃນກ່າວວ່າ ກຸ່ມສາສະໜາຄຣິສຕຽນຈຳນວນໜຶ່ງຖາມວ່າ ກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆ ທີ່ປາດຖະໜາຢາກຂຶ້ນທະບຽນນັ້ນແມ່ນສາສະໜາຄຣິສຕຽນບໍ່.

ໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ເຊິ່ງແມ່ນກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາໃຫຍ່ທີ່ສຸດອັນດັບສອງຮອງຈາກສາສະໜາພຸດ ໄດ້ສືບຕໍ່ເຄື່ອນໄຫວໃນຖານະທີ່ເປັນຄັນທີ່ມີໃຫ້ແກ່ບັນດາກຸ່ມສາສະໜາຄຣິສນິກາຍອື່ນໆທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວນອກເໜືອຈາກກຸ່ມໂບດກາໂຕລິກ ແລະ ໂບດເຊເວັນເດ ແອັດເວັນຕິສ, ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ນຳກຸ່ມສາສະໜາໄດ້ລາຍງານວ່າ ການຮ້ອງຂໍເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບກຸ່ມສາສະໜາຄຣິສກຸ່ມໃໝ່ແມ່ນຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ. ມີກຸ່ມສາສະໜາທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຫຼາຍກຸ່ມ ລວມທັງໂບດພະເຍຊູຄຣິສ ຍັງຄົງສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາໃນການຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງເປັນເອກະລາດຈາກໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ເນື່ອງຈາກຄວາມເຊື່ອໃນຫຼັກຄຳສອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ຄຳຮ້ອງຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງຄ້າງໄວ້ຈົນເຖິງທ້າຍປີ.

ເຖິງວ່າກົດໝາຍຫ້າມສະມາຊິກຂອງກຸ່ມສາສະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນກັບກະຊວງພາຍໃນ ຫຼື ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ກໍ່ມີສະມາຊິກຂອງຫຼາຍກຸ່ມລາຍງານວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ມີ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວຢ່າງງຽບໆ ໂດຍບໍ່ມີການແຊກແຊງໃດໆ.

ຜູ້ນຳກຸ່ມສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງລາຍງານວ່າ ໄດ້ມີເຫດການຫຼາຍເຫດການເກີດຂຶ້ນໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກ່ຽວ ຂ້ອງກັບການຂໍອະນຸຍາດເດີນທາງ. ບຸກຄະລາກອນທາງສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງຖືກຈັບກຸມຄຸມຂັງ ເຖິງວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດເດີນທາງຢ່າງຖືກຕ້ອງ; ກໍລະນີທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງໝົດໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂພາຍໃນເວລາບໍ່ເທົ່າໃດຊົ່ວໂມງ ຫຼັງເກີດເຫດ ການ. ບຸກຄະລາກອນຜູ້ໜຶ່ງຂອງໂບດເຊເວັນເດ ແອັດເວັນຕິສ ເວົ້າວ່າ ຖ້າສະມາຊິກຜູ້ໜຶ່ງຂອງໂບດຕ້ອງການເດີນທາງໄປ ຕ່າງແຂວງ, ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງເຖິງກະຊວງພາຍໃນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນ ແຂວງເສຍກ່ອນ ແລະ ຂັ້ນຕອນນີ້ອາດໃຊ້ເວລາເຖິງ 20 ວັນ ກ່ອນທີ່ຜູ້ກ່ຽວຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນໜຶ່ງຂອງ ກະຊວງພາຍໃນເວົ້າວ່າ ກະຊວງພະຍາຍາມພິຈາລະນາອະນຸຍາດແຜນການເດີນທາງພາຍໃນ 10 ວັນ ແລະ ທາງກະຊວງຍັງ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາຕ່າງໆສົ່ງແຜນການເດີນທາງປະຈຳປີຂອງຕົນໃຫ້ກະຊວງ.

ໃນເດືອນມີນາ ມີບຸກຄະລາກອນຂອງໂບດກາໂຕລິກຄົນໜຶ່ງໃນວຽງຈັນເວົ້າວ່າ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດລາຍງານວ່າ ໄດ້ ອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ໂບດຂອງລາວໃນທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳສາສະໜາເນື່ອງໃນເທດສະການອິສເຕີ (Easter) ໃນວັນທີ 1 ເມສາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຢຸດບຸກຄະລາກອນໂບດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະເດີນທາງໃນ ວັນທີ 31 ມີນາ ເພື່ອຈະເຂົ້າຮ່ວມພິທີດັ່ງກ່າວ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ບອກວ່າ ລາວສາມາດເດີນທາງໄດ້ໃນວັນທີ 1 ເມສາ ເທົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ນຳກຸ່ມສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ການສະຫຼອງເທດສະການຄຣິສຕະມາສມີຄວາມທ້າທາຍຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການ ກັກຂັງຊາວຄຣິສຕຽນຜູ້ທີ່ກຳລັງເດີນທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳສາສະໜາຢູ່ນອກພື້ນທີ່ປະຈຳ ຂອງພວກເຂົາ. ສະມາຊິກຂອງໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງແຜນການເດີນທາງສຳລັບງານເທດ ສະການຄຣິສຕະເຖິງໜ່ວຍງານລັດທຸກຂັ້ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃດໆເລີຍ.

ອີງຕາມວິທະຍຸເອເຊຍເສລີ, ໃນເດືອນທັນວາ ເຈົ້າໜ້າທີ່ແນວລາວສ້າງຊາດທີ່ແຂວງຊຽງຂວາງໄດ້ເວົ້າວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ອະນຸ ຍາດໃຫ້ຊາວຄຣິສຕຽນຈັດພິທີສະຫຼອງເທດສະການຄຣິສຕະມາສໃນໂບດຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ໃນເຮືອນຂອງບາດຫຼວງ ໂດຍມີ ເງື່ອນໄຂວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຫ້ຄຳສອນໃນລັກສະນະຕໍ່ຕ້ານລັດຖະບານ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງເຊື່ອ ເຊິນເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າຮ່ວມນຳ ເພື່ອຮັບປະກັນ “ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.” ວິທະຍຸເອ ເຊຍເສລີ ລາຍງານວ່າ ອີງຕາມໂບດຄຣິສຕຽນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ວຽງຈັນ, ຊາວຄຣິສໄດ້ຈັດພິທີສະຫຼອງຄຣິສຕະມາສໃນນະຄອນ ຫຼວງ ໂດຍມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານເຂົ້າຮ່ວມເພື່ອຮັບປະກັນ “ຄວາມປອດໄພ ທັງເປັນການປ້ອງກັນ.”

ອີງຕາມຜູ້ນຳຂອງກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາມຸດສະລິມ, ຊາວມຸດສະລິມຍັງຄົງສືບຕໍ່ເຮັດພິທີສັກກະລະບູຊາທີ່ມັດສະຍິດສອງ ແຫ່ງ ທີ່ຍັງຄົງມີການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເຊິ່ງມັດສະຍິດສອງແຫ່ງນີ້ເປັນພຽງໂບດອິດສາລາມທີ່ມີພາຍໃນ ປະເທດ. ອີງຕາມສະມາຄົມຊາວມຸດສະລິມ, ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາໄດ້ພົບປະກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ສູນກາງ ແນວລາວສ້າງຊາດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ຮັກສາສາຍພົວພັນໃນການເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິພາບກັບລັດຖະບານ. ລັດ ຖະບານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວມຸດສະລິມຈາກປະເທດໄທ ເຂົ້າມາໃນປະເທດເພື່ອໃຫ້ຄຳສອນຕາມສາສະໜາອິດສາລາມ.

ໃນຂະນະທີ່ກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຜີລາຍງານວ່າ ມີການແຊກແຊງພຽງເລັກນ້ອຍຈາກລັດຖະບານ, ລັດຖະບານຍັງຄົງສືບຕໍ່ກົດກັນພວກເຂົາຈາກການປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ວ່າ ມັນເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ຫຼ້າຫຼັງ, ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ ເຊັ່ນການປະຕິບັດໃນບາງເຜົ່າທີ່ມີການຂ້າເດັກທີ່ເກີດມາມີຂໍ້ບົກຜ່ອງທາງຮ່າຍກາຍ ຫຼື ການຝັງສືບຍາດພີ່ນ້ອງໄວ້ກ້ອງເຮືອນເປັນຕົ້ນ.

ຜູ້ຕາງໜ້າຊຸມຊົນສາສະໜາບາຮາຍໃນເຂດຕົວເມືອງ ລວມທັງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຫຼວງພະບາງລາຍງານວ່າ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ແມ່ນປະຕິບັດແບບ “ສະດວກສະບາຍ” ກັບຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງສາສະໜາບາຮາຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຊກແຊງ ຫຼື ຈຳກັດກິດຈະກຳຂອງພວກເຂົາ.

ຜູ້ນຳກຸ່ມສາສະໜາຄຣິສຕຽນເວົ້າວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຍັງຄົງສືບຕໍ່ບັງຄັບໃຊ້ຂໍ້ຫ້າມຊັກຊວນການປ່ຽນສາສະໜາໃນທີ່ສາທາລະນະ. ກຸ່ມສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງ ລວມທັງໂບດພະເຍຊູຄຣິສເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາອາໄສພຽງຄຳເວົ້າເທົ່ານັ້ນເພື່ອດຶງດູດສະມາຊິກໃໝ່. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຍັງຄົງສືບຕໍ່ບັງຄັບໃຊ້ກົດລະບຽບທີ່ກຳນົດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ຈະດຳເນີນຢູ່ນອກສາສະນະສະຖານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຈາກລະດັບທີ່ສູງກ່ວານັ້ນກ່ອນ.

ລັດຖະບານບັງຄັບໃຊ້ຂໍ້ຫ້າມຢ່າງເຄັ່ງຄັດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດສຳລັບການປຸກລະດົມໃຫ້ປ່ຽນສາສະໜາ. ກຸ່ມສາສະໜາຫຼາຍກຸ່ມເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາຍິນດີຕ້ອນຮັບສະມາຊິກຕ່າງປະເທດມາຢ້ຽມຢາມປະເທດ ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງລະມັດລະວັງກ່ຽວກັບປະເພດກິດຈະກຳທີ່ຊາວຕ່າງຊາດຈະເຂົ້າຮ່ວມນຳ. ໂບດພະເຍຊູຄຣິສ ໄດ້ມີຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມກັບກະຊວງພາຍໃນ ເຊິ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ສອນສາສະໜາ (ມິດເຊິນນະຣີ) ເຂົ້າມາໃນປະເທດສອງຄົນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສອນພາສາອັງກິດເທົ່ານັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາທາງສາສະໜາ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຕໍ່ຄວບຄຸມການນຳເຂົ້າສີ່/ຕຳລາທາງສາສະໜາ ແຕ່ກຸ່ມສາສະໜາຫຼາຍກຸ່ມເວົ້າວ່າພວກເຂົາສາມາດຄົ້ນຫາຕຳລາ ແລະ ເອກະສານທາງສາສະໜາທັງໝົດຜ່ານທາງອອນລາຍ ເພາະສະນັ້ນພວກເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສັນຫາການອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກະຊວງພາຍໃນເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ປະສານງານກັບກຸ່ມສາສະໜາຕ່າງໆ ເພື່ອທົບທວນຕຳລາທີ່ນຳເຂົ້າມາ ເພື່ອຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າມັນສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຊື່ອຄວາມສັດທາຂອງອົງກອນ.

ກຸ່ມສາສະໜາຫຼາຍກຸ່ມລາຍງານວ່າພວກເຂົາປະເຊີນກັບບັນຫາໃນການສ້າງສາສະນະສະຖານ (ທີ່ສັກກະລະບູຊາ). ບຸກຄະລາກອນຄົນໜຶ່ງຂອງໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວເວົ້າວ່າ ມີໂບດຂອງຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ປະມານ 600 ແຫ່ງໃນທົ່ວປະເທດ. ລາວເວົ້າວ່າ ໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວມີຫຼາຍກ່ວາ 1,000 ໂບດ “ທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ” ທີ່ມີການປະຕິບັດພິທີສັກກະລະບູຊາຢູ່ໃນເຮືອນ, ສ່ວນໜຶ່ງກໍ່ເນື່ອງມາຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງຈາກອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ. ບຸກຄະລະກອນຂອງໂບດກາໂຕລິກເວົ້າວ່າ ໂບດຂອງພວກເຂົາພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການກໍ່ສ້າງໂບດເຊັ່ນກັນ. ໃນລະຫວ່າງປີ, ໂບດໄດ້ຂໍອະນຸຍາດເພື່ອສ້າງໂບດໃນຫຼາຍບ້ານ ແຕ່ກໍ່ໄດ້ຮັບພຽງຄຳຕອບແບບຄຸມເຄືອບໍ່ຈະແຈ້ງ. ກົມສາສະໜາຂອງສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ໃຫ້ສ້າງໂບດດ້ວຍໂຄງສ້າງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ ເພື່ອປ່ຽນແທນໂບດເຮືອນໃນເວລາທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໃນຫຼາຍພື້ນທີ່ພິຈາລະນາວ່າ ກຸ່ມທີ່ຈັດຕັ້ງພິທີບູຊາໃນເຮືອນແມ່ນການກະທຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ບອກພວກຊາວບ້ານວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດເພື່ອທີ່ຈະເຮັດພິທີບູຊາໃນເຮືອນ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ກຸ່ມຊາວຄຣິສຈຳນວນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໃນຫຼາຍພື້ນທີ່ພິຈາລະນາວ່າ ກຸ່ມທີ່ຈັດຕັ້ງພິທີບູຊາໃນເຮືອນແມ່ນການກະທຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ ເຖິງວ່າຈະເປັນການປະຕິບັດທີ່ມີການອະນຸຍາດແລ້ວກໍ່ຕາມ. ຜູ້ຕາງໜ້າກຸ່ມສາສະໜາເວົ້າວ່າ ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງສາສະນະສະຖານເລີ່ມຕົ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນ ຈາກນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ໃນທີ່ສຸດແມ່ນການອະນຸຍາດຈາກສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ໃນຂັ້ນສູນກາງ. ກຸ່ມຄຣິສຕຽນຈຳນວນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ລັດຖະບານຈະບໍ່ອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ການສ້າງໂບດໃໝ່ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ຂະບວນການເພື່ອຂັດຂວາງການກໍ່ສ້າງໂບດໃໝ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມີລາຍງານວ່າ ມີໜ່ວຍງານໄດ້ໃຫ້ອະນຸຍາດການກໍ່ສ້າງໂບດໃໝ່ຈຳນວນໜຶ່ງເຊັ່ນ: ໃນຕົວເມືອງຂອງເມືອງວັງວຽງ ແລະ ໃນແຂວງອັດຕະປື.

ຜູ້ນຳສາສະໜາຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາຍັງສືບຕໍ່ປະເຊີນກັບປະສົບການແຫ່ງຄວາມຫຼ້າຊ້າ ແລະ ແກ່ຍາວໃນການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳລັບການກໍ່ສ້າງໂບດໃໝ່, ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ພວກເຂົາມັກຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ການສະເໜີຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ນຳສາສະໜາບາງກຸ່ມເວົ້າວ່າ ດຳລັດເລກທີ 315 ບໍ່ມີຂໍ້ແນະນຳທີ່ຈະແຈ້ງ ຫຼື ກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນສຳລັບການກໍ່ສ້າງອາຄານສາສະນະສະຖານ. ບຸກຄະລາກອນສາສະໜາຄຣິສຕຽນຄົນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ລັດຖະບານໄດ້ນຳໃຊ້ຄວາມຫຼ້າຊ້າຂອງລະບົບລັດຖະການເທົ່າທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອຢຸດຕິການກໍ່ສ້າງ ແລະ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍມີການຂະຫຍາຍຕົວ. ອີງຕາມປະທານຄະນະກຳມາທິການບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄວາມຫຼ້າຊ້າຫຼາຍຢ່າງແມ່ນເນື່ອງມາຈາກຂໍ້ກຳນົດກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກໍ່ສ້າງ, ຫຼື ໃນບາງກໍລະນີແມ່ນມີບາງກຸ່ມຍ່ອຍຂອງຊາວຄຣິສຕຽນຕ້ອງການຢາກສ້າງໂບດຈຳນວນສອງ ຫຼື ສາມຫຼັງໃນບ້ານຂອງພວກເຂົາ ເຊິ່ງຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ມີຈຳນວນໂບດຫຼາຍກວ່າທີ່ທາງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊື່ອວ່າເປັນຈຳນວນໂບດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບຊາວຄຣິສ.

ໃນຊ່ວງທ້າຍປີ, ໂບດກາໂຕລິກໄດ້ສືບຕໍ່ປົກກະທາລີກ່ຽວກັບແຜນການຂອງຕົນກັບສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດເພື່ອສຳຫຼວດຄືນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕິດກັບໂບດກາໂຕລິກ ຢູ່ໃຈກາງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເຊິ່ງເນື້ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວເຄີຍຖືກຄອບຄອງໂດຍໂບດໃນສະໄໝກ່ອນພັກຄອມມູນິດຈະກຳອຳນາດໃນປີ 1975. ໂບດກາໂຕລິກ ໄດ້ພະຍາຍາມທວງຄືນການຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວມາຕັ້ງແຕ່ປີ 2001. ໃນເດືອນພະຈິກ 2017, ລັດຖະບານໄດ້ປະກາດແຜນການສ້າງໂຮງຮຽນຫຼັງໜຶ່ງໃສ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວດ້ວຍທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກປະເທດຈີນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ທາງໂບດຮູ້ກ່ຽວກັບແຜນການກໍ່ສ້າງດັ່ງກ່າວ.

ອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ, ບໍ່ມີຫຼັກຖານສາສະໜາພຸດຖືກສອນໃນຖານະທີ່ເປັນວິຊາສາສະໜາໃນໂຮງຮຽນຂອງລັດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລັດຖະບານໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສອນວິທີປະຕິບັດຕາມສາສະໜາພຸດໃນໂຮງຮຽນໃນຖານະທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວັດທະນາທຳຂອງຊາດ. ການຮຽນທາງດ້ານວັດທະນາທຳພາກບັງຄັບແມ່ນລວມມີບົດຮຽນທີ່ສອນໃນວັດຂອງສາສະໜາພຸດ ແລະ ເພື່ອການຮຽນຮູ້ກ່ອນໄປເຖິງຊັ້ນທີ່ສູງຂຶ້ນ ໜ່ວຍງານການສຶກສາກຳນົດວ່າ ນັກ ຮຽນທຸກຄົນຕ້ອງຮູ້ຈັກການໄຫວ້ພຣະໃນວັດຂອງສາສະໜາພຸດ. ນັກຮຽນທີ່ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນລາຍງານວ່າ ພວກຕົນຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈກັບຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວ. ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາເວົ້າວ່າ ກະຊວງອະນຸຍາດໃຫ້ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງຍ້າຍລູກຂອງພວກເຂົາອອກໄປຈາກຫ້ອງໄດ້ ຖ້າວ່າພວກເຂົາຫາກບໍ່ພໍໃຈກັບແຜນງານດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນຫຼາຍແຂວງບົດຮຽນທີ່ສອນກ່ຽວກັບສາສະໜາພຸດຍັງຄົງຖືເປັນວິຊາພາກບັງຄັບທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານ ເພື່ອທີ່ຈະກ້າວຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນທີ່ສູງກ່ວາ. ເລື່ອງນີ້ເປັນຄວາມຈິງແທ້ໆ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດພື້ນທີ່ທີ່ວັດໄດ້ສະໜອງການສຶກສາໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ເນື່ອງຈາກວ່າລັດຖະບານບໍ່ສາມາດໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານໂຮງຮຽນຂອງລັດໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ. ໂຮງຮຽນເອກະຊົນຈຳນວນຫຼາຍ

ບົດລາຍງານດ້ານສິດເສລີພາບໃນການນັບຖືສາສະໜາສາກົນ ປະຈຳປີ 2018
 ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສະຫະລັດອາເມລິກາ - ສຳນັກງານເພື່ອປະຊາທິປະໄຕ, ສິດທິມະນຸດ ແລະ ແຮງງານ

ມີຄວາມສໍາພັນກັບກຸ່ມສາສະໜາທີ່ມີໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ຍອມຮັບເອົານັກຮຽນຈາກທຸກໆນິກາຍຂອງທຸກໆສາສະໜາ.

ໂດຍການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລ່ວງໜ້າ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ວ່າ ບໍ່ມີການຊັກຊວນການປ່ຽນແປງສາສະໜາ, ໜ່ວຍງານຂອງລັດຖະບານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຄຣິສຕຽນທັງຄົນລາວ ແລະ ຕ່າງຊາດ ຈັດງານສະແດງດົນຕີກ່ຽວກັບສາສະໜາໃນພື້ນທີ່ສາທາລະນະ ໃນທີ່ກາງແຈ້ງ ເຊິ່ງປີນີ້ກໍ່ເປັນປີທີສອງຕິດຕໍ່ກັນແລ້ວ. ໃນງານເທດສະການດົນຕີວຽງຈັນ ອິນເຕີເນຊັນແນລ ກອສເປລມິວຊິກ ເຟສຕີວອລ (Vientiane International Gospel Music Festival) ທີ່ຖືກຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ 2-4 ພະຈິກ ທີ່ສູນການຄ້າວຽງຈັນເຊັ່ນເຕີ ໄດ້ມີການສະແດງຂອງສິລະປິນ ແລະ ວົງດົນຕີຈາກທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດເວົ້າວ່າ ລັດຖະບານໄດ້ບອກຜູ້ຈັດງານສະແດງດົນຕີດັ່ງກ່າວວ່າ ນັ້ນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດງານເທດສະການດົນຕີ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ບຸກຄະລາກອນໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວເວົ້າວ່າ ຄຳສັບ “gospel” ບໍ່ໄດ້ຖືກແປເປັນພາສາລາວ ແລະ ຄຳສັບດັ່ງກ່າວພຽງແຕ່ປາກົດໃນເອກະສານທີ່ເປັນພາສາອັງກິດເທົ່ານັ້ນ.

ບາດຫຼວງສາສະໜາຄຣິສຕິນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ໃນບາງກໍລະນີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຂຶ້ນແຂວງໄດ້ສືບຕໍ່ບອກຜູ້ນຳກຸ່ມສາສະໜາບໍ່ໃຫ້ລາຍງານຂໍ້ຂ້ອງໃຈຕໍ່ກັບຊາວຕ່າງຊາດ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການເຜີຍແຜ່ທີ່ບໍ່ເພິ່ງປາດຖະໜາ. ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ ໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດບໍ່ຕ້ອງການສ້າງຄວາມອັບອາຍໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສໍາພັນທີ່ຂ້ອນຂ້າງເຂັ້ມແຂງ ສະນັ້ນທາງໂບດຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະບໍ່ເຜີຍແຜ່ເຫດການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ. ບຸກຄະລາກອນທາງສາສະໜາຄົນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ລັດຖະບານໄດ້ຕໍ່ວ່າກຸ່ມສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ປະເທດຕ້ອງມີພາບພົດທີ່ບໍ່ດີ. ອີງຕາມກຸ່ມສາສະໜາ, ໃນບາງກໍລະນີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ພະຍາຍາມກົດກັ້ນບຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຄີຍຖືກຈັບກຸມ, ຂັບໄລ່, ລົງໂທດ, ຖືກປະຕິບັດຕໍ່ແບບບໍ່ເປັນທຳ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍ່ເຄີຍເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການລ່ວງລະເມີດ ເນື່ອງຈາກຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາ ໃຫ້ທ່າງອອກຈາກສາຍຕາຂອງນັກສັງເກດການຕ່າງປະເທດ.

ບຸກຄະລາກອນຄົນໜຶ່ງຂອງໂບດກາໂຕລິກເວົ້າວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາກາໂຕລິກ ໄດ້ຮັບການເລື່ອນຂຶ້ນທີ່ຊ້າກ່ວາເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາພຸດ ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງລະມັດລະວັງຕົນເອງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຫັນເວລາທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າຮ່ວມພິທີໃນໂບດ. ກຸ່ມສາສະໜາອື່ນໆສັງເກດເຫັນວ່າ ມັນເປັນເລື່ອງຍາກສຳລັບສະມາຊິກໂບດທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນໜ່ວຍງານລັດຖະບານ ຫຼື ຈະໄດ້ເລື່ອນຕຳແໜ່ງໃນຂັ້ນທີ່ສູງຂຶ້ນ ຫຼື ຈະໄດ້ກາຍເປັນນາຍບ້ານ. ກຸ່ມສາສະໜາ ຈຳນວນໜຶ່ງລະບຸວ່າ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າບໍ່ມີການເປີດໂອກາດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາວພຸດ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາ ຜີໄດ້ດຳລົງຕຳແໜ່ງຂຶ້ນສູງໃນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນສູນກາງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ບຸກຄະລາກອນຂອງສາສະໜາບາຣາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ ມີຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາບາຣາຍສາມຄົນເປັນນາຍບ້ານ.

ບຸກຄະລາກອນທາງສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ໃນລະຫ່ວາງປີ, ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີບັນຫາສຸຂະພາບຈິດໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຢຸດສະຖັກທັງໝົດ ໃນບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຕໍ່ວ່າກຸ່ມສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍຕໍ່ກັບເຫດການຢຸດສະຖັກດັ່ງກ່າວ ໂດຍກ່າວຫາວ່າຊາຍຄົນນັ້ນແມ່ນສະມາຊິກຂອງໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ແລະ ໂບດເຊເວັນເດ ແອັດເວັນຕິສ ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກທີ່ໄດ້ມີການລົງທະບຽນຂອງໂບດກໍ່ຕາມ. ບຸກຄະລາກອນສາສະໜາຜູ້ອື່ນໆກ່າວວ່າ ໃນເວລານັ້ນເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ສາສະໜາເປັນແກະຮັບບາບສຳລັບບັນຫາການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼື ບັນຫາອື່ນໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄອບຄົວ.

ໃນການຈັດການກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາທາງສາສະໜາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງພາຍໃນໄດ້ລາຍງານວ່າ ກ່ອນອິນໝິດ ພວກເຂົາຕ້ອງລໍຖ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍພວກເຂົາເອງກ່ອນ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມນຳ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ກະຊວງບໍ່ມີຊັບພະຍາກອນພຽງພໍເພື່ອແກ້ໄຂທຸກໆຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນລະບຸວ່າ ພວກຕົນໄດ້ສືບຕໍ່ລົງຢ້ຽມຢາມເຂດພື້ນທີ່ ບ່ອນທີ່ມີການລະເມີດສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ແລະ ມີລາຍງານວ່າ ໄດ້ມີການແນະນຳເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນເວົ້າວ່າພວກເຂົາເດີນທາງອອກນອກນະຄອນຫຼວງເປັນປະຈຳ ເພື່ອຊຸກຍູ້ບັນດາກຸ່ມສາສະໜາໃຫ້ປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງຕົນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍຂອງປະເທດ. ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອອະທິບາຍກ່ຽວກັບພັນທະຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາຍໃຕ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກ່ຽວກັບສິດທິໃນການເຊື່ອຖື ຫຼື ບໍ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາ. ໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມເຫຼົ່ານີ້, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນສູນກາງໄດ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພະແນກພາຍໃນແຂວງ ກ່ຽວກັບດຳລັດເລກທີ 315 ແລະ ກົດໝາຍຄວບຄຸມສາສະໜາ ແລະ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການຮ່ວມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບັນດາຜູ້ນຳສາສະໜາ ເພື່ອທົບທວນຫຼັກຄຳສອນພື້ນຖານຂອງສາສະໜາພຸດ, ສາສະໜາຄຣິສຕຽນ, ສາສະໜາບາຮາຍ ແລະ ສາສະໜາອິສລາມ. ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ອົງການໜຶ່ງ, ກະຊວງພາຍໃນໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການຂຶ້ນ 7 ຄັ້ງ ໃນ 6 ແຂວງ ໃນລະຫວ່າງປີ ເຊິ່ງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມເປັນຈຳນວນເກືອບ 400 ຄົນ ລວມທັງກອງປະຊຸມວິຊາການເປັນເວລາ 4 ວັນທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນແຂວງບໍລິຄຳໄຊ ໃນເດືອນຕຸລາ. ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການຂຶ້ນ 7 ຄັ້ງໃນ 4 ແຂວງ ເຊິ່ງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍກ່ວາ 250 ຄົນ. ລັດຖະບານໄດ້ສະໜັບສະໜູນງົບປະມານໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ການຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການໜຶ່ງຄັ້ງ ແລະ ກຸ່ມສາສະໜາຕ່າງໆ ໄດ້ປະກອບທຶນຈຳນວນໜຶ່ງສຳລັບການຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່າວວ່າ ກອງປະຊຸມວິຊາການເປັນການເປີດເວທີໃຫ້ແກ່ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງດຳລັດເລກທີ 315 ແລະ ໄດ້ຮັບຟັງກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມທ້າທາຍທີ່ກຸ່ມສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍປະເຊີນພາຍໃຕ້ດຳລັດດັ່ງກ່າວ ແລະ ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍອື່ນໆ.

ໂດຍການຮ່ວມມືກັບສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ອົງການໜຶ່ງ ໄດ້ສືບຕໍ່ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຜູ້ນຳກຸ່ມສາສະໜາໃນທ້ອງຖິ່ນຕະຫຼອດປີ. ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຜູ້ນຳສາສະໜາມີຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ໃນເດືອນຕຸລາ, ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການເປັນເວລາ 3 ວັນ ເຊິ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບມີບຸກຄະລາກອນຈາກສີ່ອົງກອນສາສະໜາທີ່ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ໂດຍລັດຖະບານ ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນຈາກ 18 ແຂວງທົ່ວປະເທດ. ອົງກອນສາສະໜາໄດ້ນຳສະເໜີກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ ລວມທັງການບໍລິຫານ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຕໍ່ປະເທດ, ໃນຂະນະທີ່ ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໄດ້ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບດຳລັດໃໝ່. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງກໍ່ໄດ້ມີໂອກາດຖາມຄຳຖາມຕໍ່ກັບບຸກຄະລາກອນຂອງອົງກອນສາສະໜາ.

ກຸ່ມສາສະໜາທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ສືບຕໍ່ພົມ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ແຈກຢາຍດຳລັດ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດ.

ໂບດພະເຍຊູຄຣິສ ໄດ້ຈັດການເດີນທາງໄປທັດສະນະສຶກສາທີ່ລັດຢູທາ (Utah) ປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ ສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ. ການເດີນທາງດັ່ງກ່າວ ແລະ ການເດີນທາງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ພາກທີ III. ສະຖານະການຂອງຄວາມເຄົາລົບໃນສັງຄົມຕໍ່ກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ

ແຫຼ່ງຂ່າວຄຣິສຕຽນລາຍງານວ່າ ມີເຫດການເຄັ່ງຕຶງທາງສາສະໜາເກີດຂຶ້ນໃນບ້ານ ແລະ ເຂດຊົນນະບົດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຕອບໂຕ້ກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນ ຫຼື ຄວາມຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນຂອງບ້ານ. ບຸກຄະລາກອນທາງສາສະໜາຄົນໜຶ່ງກ່າວວ່າ ຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນບ້ານ ບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ກ່ຽວກັບດຳລັດ 315 ແລະ ຜູ້ນຳຂອງບ້ານກໍບໍ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ. ໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ສັງເກດວ່າ ຍັງຄົງສືບຕໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນພາກໃຕ້ຂອງປະເທດ ບ່ອນທີ່ບຸກຄະລາກອນຂອງໂບດໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຊາວບ້ານໃນທ້ອງຖິ່ນຍັງສືບຕໍ່ບໍ່ໃຫ້ການຕ້ອນຮັບໂບດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຖືວ່າ “ເປັນສາສະໜາຂອງຕ່າງປະເທດ.” ຜູ້ນຳສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ການເຂົ້າໃຈຜິດຍັງຄົງສືບຕໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເຊິ່ງພວກເຂົາເວົ້າວ່າ ເຫດນີ້ແມ່ນເນື່ອງຈາກລະດັບການສຶກສາທີ່ຕ່ຳໃນເຂດຮ່າງໄກສອກຫຼີກຂອງປະເທດ. ໃນບາງກໍລະນີ, ພວກຊາວບ້ານໄດ້ຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະຂັບໄລ່ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນອອກຈາກບ້ານ ຖ້າວາພວກເຂົາຫາກບໍ່ປະຖິ້ມຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ຫຼື ມີການສະເໜີທີ່ຈະຈ່າຍເງິນໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອປະຖິ້ມສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ. ໃນຫຼາຍບ້ານ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທັງໝົດ (ລວມທັງຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງສາສະໜາ) ໄດ້ຖືກແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການບ້ານ ໂດຍບໍ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ຫຼື ພະນັກງານລັດເຂົ້າມາກ່ຽວຂ້ອງ. ຜູ້ນຳກຸ່ມສາສະໜາຄຣິສຕຽນເວົ້າວ່າ ຂະບວນການແກ້ໄຂດັ່ງກ່າວມັກຈະລົງເອີຍດ້ວຍການປະນີປະນອມ ເຊັ່ນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊາວຄຣິສຕຽນສະໜັບສະໜູນຊາວພຸດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຜີໃນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມນຳພວກເຂົາ.

ຜູ້ທີ່ຖືສາສະໜາຄຣິສຕຽນຈຳນວນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ ພິທີການຝັງສືບຍັງຄົງເປັນບັນຫາຕະຫຼອດປີ. ຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຜີຈຳນວນໜຶ່ງຍັງຄົງສືບຕໍ່ກ້າວິນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງຊາວຄຣິສ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຝັງສືບຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານ ຫຼື ໃນບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ ໂດຍທີ່ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ວິນຍານຜູ້ທີ່ຕາຍໄປຈະນຳຄວາມແຕກແຍກມາສູ່ບ້ານ ແລະ ຈະຂັດແຍ່ງກັບຜີບ້ານ ເພາະສືບຂອງຜູ້ຕາຍບໍ່ໄດ້ຖືກເຜົາ. ໃນເຂດຊົນນະບົດຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊາວຄຣິສຕຽນເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ປ່າຊ້າສາທາລະນະ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນດິນເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນປ່າຊ້າທີ່ແຍກອອກຕ່າງຫາກ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຫັນໄປເພິ່ງພາການຝັງສືບຜູ້ເສຍຊີວິດໃນສວນ ຫຼື ເດີນຫຼັງບ້ານແທນ.

ອີງຕາມບຸກຄະລາກອນຂອງໂບດຄຣິສຕຽນຄົນໜຶ່ງ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫ່ວາງຊາວຄຣິສ ແລະ ຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຜີ ຍັງຄົງສືບຕໍ່, ໂດຍມີລາຍງານວ່າ ມີການຜິດຂ້ອງຕ້ອງຖຽງກັນລະຫ່ວາງຄອບຄົວ ເຊິ່ງສິ່ງຜິດໃຫ້ມີການສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ທຳລາຍຫໍຜີ. ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຜີເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາຄັດຄ້ານສະມາຊິກຄອບຄົວຜູ້ໜຸ່ມນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ ທີ່ຫັນໄປຍອມຮັບເອົາຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ແມ່ນສາສະໜາຜີ ແລະ ພວກເຂົາຖືກຄຸກຄາມດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ລວມທັງການເຂົ້າແຊກແຊງຂອງທາງພາກລັດ.

ມີໂຮງຮຽນເອກະຊົນ ແລະ ໂຮງຮຽນສອນພາສາອັງກິດຫຼາຍແຫ່ງ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກກຸ່ມສາສະໜານິກາຍຕ່າງໆໃນຕ່າງປະເທດ. ມີເດັກຊາຍຫຼາຍຄົນໄດ້ຮັບການສິດສອນແນະນຳໃນທາງສາສະໜາ ແລະ ວິຊາອື່ນໆໃນວັດຂອງສາສະໜາພຸດ ເຊິ່ງຍັງຄົງສືບຕໍ່ມີບົດບາດທາງດ້ານການສິດສອນແບບດັ້ງເດີມໃນບັນດາຊຸມຊົນນ້ອຍ ບ່ອນທີ່ການສຶກສາໃນລະບົບມີຢ່າງຈຳກັດ ຫຼື ບໍ່ມີເລີຍ. ວິທະຍາໄລສິງ ສອງແຫ່ງ ແລະ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາສິງຂອງສາສະໜາພຸດໄດ້ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມທາງສາສະໜາໃຫ້ແກ່ເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່. ສາສະໜາຄຣິສຕຽນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂບດຄຣິສຕະຈັກຂ່າວປະເສີດລາວ ແລະ ເຊເວັນເດ ແອັດເວັນຕິສ ໄດ້ໃຫ້ການສຶກສາທາງສາສະໜາແກ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ. ກຸ່ມສາສະໜາບາຮາຍ ໄດ້ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມທາງສາສະໜາສຳລັບສະມາຊິກທີ່ເປັນເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ. ໂບດກາໂຕລິກໄດ້ເປີດໂຮງຮຽນສອນສາສະໜາໃນແຂວງຄຳມ່ວນ ສຳລັບນັກຮຽນທີ່ມີໃບປະກາດມັດທະຍົມສຶກສາ. ໃນຂະນະທີ່ຊຸມຊົນມຸດສະລິມໄດ້ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມທາງການສຶກສາທີ່ຈຳກັດ.

ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວພັນກັບສະຫະລັດອາເມລິກາໃນສະໄໝສົງຄາມຫວຽດນາມເວົ້າວ່າພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າ ຖືກປະປ່ອຍໂດຍສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ພວກເຂົາປະຕິເສດສາສະໜາຄຣິສຕຽນ ເຊິ່ງພວກເຂົາມີມຸມມອງວ່າແມ່ນສາສະໜາຂອງອາເມລິກາ, ແລະ ມີຫຼາຍກໍລະນີໃນຊຸມປີຕໍ່ໆມາ ມີຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຫັນຄືນໄປສູ່ສາສະໜາຜີທີ່ເປັນຮາກເຫງົ້າຂອງພວກເຂົາ. ມີລາຍງານວ່າ ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ຍັງຄົງສືບຕໍ່ສ້າງບັນຫາໃນເຂດພື້ນທີ່ທ່າງໄກສອກຫຼີກ ບ່ອນທີ່ກຸ່ມຊົນເຜົ່າເຫຼົ່ານີ້ສ້າງຄວາມກົດດັນໃຫ້ຊາວຄຣິສຕຽນປະຖິ້ມສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ ລວມທັງຄົນໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອນບ້ານ.

ກຸ່ມສາສະໜາຫຼາຍກຸ່ມລະບຸວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ການບໍລິຈາກພາຍຫຼັງທີ່ສັນເຂື່ອນພັງທີ່ແຂວງອັດຕະປື ໃນເດືອນກໍລະກົດ ເຊິ່ງສິ່ງຜົນໃຫ້ເກີດນ້ຳຖ້ວມຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ຊາວບ້ານສູນເສຍບ່ອນຢູ່ອາໄສ.

ພາກທີ IV. ນະໂຍບາຍ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວຂອງລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສະຖານທູດສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ມີການພົບປະຢ່າງເປັນປົກກະຕິກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານໃນຫຼາຍລະດັບ ເພື່ອປຶກສາຫາລືປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ແລະ ການປັບປຸງບັນດາກົດໝາຍ ແລະ ດຳລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດປີ 2016 ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບັນດານິຕິກຳເຫຼົ່ານັ້ນສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ. ໃນການພົບປະແລກປ່ຽນຢ່າງເປັນປະຈຳກັບກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ຄະນະກຳມາທິການບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົມສາສະໜາຂອງສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດໄດ້ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການແກ້ໄຂຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ເໝາະສົມຕໍ່ບັນຫາສະເພາະຂອງການລ່ວງລະເມີດ, ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ແນວໂນ້ມໃນການລະເມີດສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ສະຖານທູດໄດ້ຕິດຕາມຢ່າງເປັນປົກກະຕິກ່ຽວກັບການພັດທະນາຮ່ວມກັບຜູ້ນຳກຸ່ມສາສະໜາ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ.

ໃນເດືອນຕຸລາ ສະຖານທູດໄດ້ສະໜັບສະໜູນຫົວໜ້າກົມສາສະໜາຂອງສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສິນທະນາເປັນເວລາສາມອາທິດ ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ການສິນທະນາປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ ແລະ ການ

ນັບຖືສາສະໜາທີ່ສະຫະລັດອາເມລິກາ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ໃນເດືອນຕຸລາເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດຄົນໜຶ່ງ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມວິຊາການກ່ຽວກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາເປັນເວລາ 4 ວັນ ທີ່ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ ເຊິ່ງຈັດຂຶ້ນໂດຍກະຊວງພາຍໃນ. ທາງເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ລັດຖະບານສືບຕໍ່ຈັດກອງປະຊຸມໃນລັກສະນະນີ້.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖານທູດໄດ້ພົບປະກັບບັນດາຕົວແທນຂອງກຸ່ມສາສະໜາຕ່າງໆ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສະເໝີພາບທາງສາສະໜາ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີຂຶ້ນຕໍ່ກັບບັນຫາຕ່າງໆທີ່ບັນດາກຸ່ມສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍກຳລັງປະເຊີນ.